

Hvis man beslutter på en skole gennem en debat og en efterfølgende afstemning, at man vil ikke have rygerum til eleverne på den skole, så tror jeg da, det er en meget stærkere beslutning, end hvis beslutningen kommer herfra.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Jens Ove Kjeldsen som ordfører.

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti lægger meget stor vægt på, at mennesker kan færdes i et godt og sundt miljø. Der har igennem tiden været meget fokus på forurening i luft, vand og natur, men det har været svært at få gjort noget ved nærmiljøet i de lokaler, hvor mennesker færdes i et røgfyldt miljø.

At tobak er giftig, er vi efterhånden alle enige om. Vi må jo se i øjnene, at 250 personer hver uge dør på grund af tobak – 250 personer! Hvad svarer det til, hvis det skete ved en flyulykke eller en togulykke eller en ubådsulykke, eller hvad det nu var? Så kom det på forsiden, og så gjorde man noget ud af det, så ville man gøre noget ved det. Faktisk dør der den dag i dag hver dag 35 personer. Det er vigtigt, at vi tager de ting alvorligt. En kvart million danskere har rygelunger, hvert tredje dødsfald i aldersgruppen 35-70 år skyldes rygning, og det er ikke en let død.

Vi skal naturligvis ikke diktere livsstil fra Christiansborg, men vi kan udstikke nogle rammer for et sundt liv for børn og unge, vi kan bane vejen for, at ingen ufrivilligt udsættes for røg i deres hverdag, og vi kan beskytte børnene. Vi skal sikre, at alle kan færdes frit uden passiv rygning.

Skoler og institutioner er i virkeligheden arbejdsplads for børn og unge, hvor de opholder sig mange timer hver dag, og de kan ikke bare forlade stedet på grund af dårlig luft. Undersøgelser viser, at størstedelen af rygerne startede som teenagere, og for at imødegå dette problem er det også vigtigt, at de unge oplever, at de bliver bakket op af skolemiljøet til ikke at ryge.

Men ét er at udstikke nogle lovmæssige rammer og forbud, noget andet er børns og unges reelle adfærd på dette område, og derfor må vi blive ved med at arbejde på at skabe holdningsændringer, som også hr. Frank Aaen var inde på, både blandt unge og voksne og børn, vedrørende rygning. Det er ikke nok at fyre nogle kampagner af hist og pist. Indsatsen skal underbygges af nogle sunde omgivelser, samtidig

med at vi kontinuerligt i undervisningen og i dialog med børn og unge arbejder med den holdningsændring. Alt andet vil afspejle den modsatte holdning.

Netop de modstridende interesser vedrørende rygning spænder ofte ben for indsatsen over for rygning. Man kunne forestille sig nogle skoler og institutioner, hvor der sidder nogle ledere, som er imod denne lov og derfor ikke ønsker fuldt ud at leve op til loven. Hvordan sikrer vi så, at skolernes elever gøres bekendt med lovens indhold, og hvilken klageadgang har eleverne i de skoler, som ikke følger loven?

Vi kan erklære os enige med Enhedslisten i, at vi skal forbyde tilsætningsstoffer og reklame på tobak.

Kristeligt Folkeparti mener, at lovforslaget her er et skridt i den rigtige retning, men vi ønsker at gå et par skridt videre. Vi må jo sige, at dagplejen er undtaget, selv om de børn burde have de samme rettigheder, og vi mener ikke, de burde være undtaget. Hvad med skolebusserne? Er det ikke også vigtigt? Burde der ikke også være regler dér? Og hvad med de selvejende daginstitutioner?

Nu står der nok så fint i § 2 b: »Kommunale dag- og klubtilbud«. I den kommune, jeg kommer fra, har vi selvejende daginstitutioner, og de er altså ikke omfattet. Burde de ikke også være omfattet? Og når vi så ser på § 10, er der henvist til, at når man giver over 50 pct. i driftstilskud, så skal der laves en rygepolitik. Hvorfor lige 50 pct.? Kunne man ikke godt sige, at det var grundlaget for i det hele taget at give tilskud? Og hvad med andre steder, hvor børn og unge færdes uden for skoletiden? Hvad med idrætshaller, selvejende idrætshaller, som også i høj grad støttes af det offentlige? Svømmehaller, klubhuse, spejderhuse m.v., hvad med dem?

For hvis vi skal have konsekvens i vores lovgivning, bør det gælde helheden omkring børn, hvor de færdes, og hvor de færdes i lokaler, hvor der er offentlige ydelser inde i det.

Tom Behnke (FRI):

Det er jo egentlig ganske farligt at leve. Man kan sige, der er en overvejende statistisk sandsynlighed for, at vi alle sammen dør af det på et eller andet tidspunkt. Men hvordan man har tænkt sig, og hvornår man har tænkt sig, at man vil dø, eller hvilke ydre påvirkninger bevirker, at man gør det før eller senere, er jo ret interessant at diskutere, og det er vel egentlig noget af det, vi har taget fat i i dag.